

[Leif Hermann]

på tanketropperne, når vi når frem til udvalgsarbejdet om dette forslag, og når vi får miljøministerens forslag på bordet.

Hr. Ahlmann-Ohlsen nævnte i forbindelse med afvisningen af bestemmelsen om obligatorisk konfiskation, at vi har strammet bøderne for nylig. Nu giver folketinget sig som bekendt ikke af med at stramme bøder. Folketinget giver udtryk for nogle forudsætninger i forbindelse med domstolenes arbejde, og vi kommer med nogle udtalelser om, hvad vi godt kunne tænke os, men vi giver os ikke af med at stramme bøderne; det skal domstolene gøre.

For nylig faldt der ved byretten i Viborg en dom over en af de mest problematiske miljøsyndere, vi har haft i dette land, Ravnstrup Dambrug. Det er formentlig den miljø-sag, der har verseret længst hos myndighederne, idet den startede i 1973. Hvad skete der? 2.500 kr. i bøde! Anklagemyndigheden frafaldt to tiltalepunkter, og de 2.500 kr. i bøde var efter aftale med forsvareren. Sagens omkostninger blev båret af det offentlige. Jeg er ikke sikker på, at det har haft så stor en virkning, at folketinget har sagt sådan. Enten skal anklagemyndigheden naturligvis lade være med at rejse tiltale, hvis man ikke mener, at sagen kan gennemføres til dom, eller også må man gennemføre tiltalen i alle dens punkter, og så må man se, hvad retten siger til det.

Det, den pågældende dambrugsejer blev dømt for og betalte 2.500 kr. for, er for sent indleverede projekter til de rensningsforanstaltninger, der er blevet påbudt adskillige gange af Viborg amtsråd, stadfæstet af miljø-ankenævnet osv. Her ligger der en oplagt gevinst, men der var ikke nedlagt konfiskationspåstand. Selvfølgelig er der en gevinst i at udskyde de rensningsforanstaltninger, der er påkrævet, nemlig forrentningen af den kapital, man ikke har investeret på det tidspunkt, da påbuddet faldt. Det skal ikke kunne betale sig at forurene, det er alle enige om.

Nu har vi i bemærkningerne til lovforslaget argumenteret meget grundigt vedrørende hele konfiskationsproblematikken og trukket nogle forarbejder fra konfiskationsbetænkningen fra 1960erne frem, og heri fremhæves det netop, at der kan være områder, hvor det er på sin plads af forebyggende årsager at have obligatoriske konfiskationsbestemmelser

stående. Vi finder altså, at miljøbeskyttelsesområdet typisk er et område, hvor det netop ikke kan betale sig, fordi man går ind og konfiskerer. I det omfang det overhovedet er muligt at gøre fortjenesten op – det kan selvfølgelig være vanskeligt – går man ind og henter pengene. Det er vigtigt at være opmærksom på det, og jeg giver ikke så forfærdelig meget for påstandene om, at det ikke skal kunne betale sig at forurene, hvis det er sådan, at man ikke vil stå bag en sådan bestemmelse.

Der har tidligere været brugt den argumentation, at så binder man domstolenes retshåndhævelse. Vi binder domstolenes retshåndhævelse på en lang, lang række områder med hensyn til valg af sanktioner, med hensyn til valg af andre retsfølger, og så kan man nok også gøre det på dette område, hvis den politiske vilje er til stede.

Hr. Sønderby afviser forslaget, men vil gerne kigge på det og henviser igen til dette, at bødestraffen er sat op. Jeg skal nøjes med at henvise til den seneste dom, nemlig Ravnstrupdommen, som jeg omtalte for et øjeblik siden.

Må jeg så godt sige til fru Dagmar Mørk Jensen, at jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad det radikale venstre mener om forslaget. Fru Dagmar Mørk Jensen tror jeg gjorde sig skyldig i en misforståelse ved at henvise til den mulighed, man har i dag for at foretage tidsbegrænsning. Den er, som jeg har sagt, allerede af miljøministeren erklæret for utilstrækkelig. Samtidig sagde fru Dagmar Mørk Jensen, at det radikale venstre var rede til at se på udviklingen af den praksis, som man finder rimelig, i udvalget. Må jeg ikke godt bede om en stillingtagen til princippet om den obligatoriske konfiskation, ellers er det lidt vanskeligt at gøre op, hvorvidt der faktisk er flertal for intentionerne i forslaget.

Endelig var hr. Ove Jensen inde på, at alle de godkendte virksomheder bliver kontrolleret; der er sandelig ikke nogen slinger i valsen. Jeg skal bare henvise hr. Ove Jensen til at læse tilsynsbetænkningen og Amtsrådsforeningens betænkning om amtskommunernes miljøtilsyn, så vil han opdage, at det ikke står særlig godt til med alle disse kontroller her og dér. At det ikke står særlig godt til, er jo også understreget af det forhold, at bl.a. en del af tilsynsvirksomheden nu skal over-